

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.1.2021

Druk nr 1087
Warszawa, 19 lutego 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek podjętą przez Senat na 21. posiedzeniu w dniu 19 lutego 2021 r. uchwałę w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo przedsiębiorców wraz z projektem tej ustawy.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Senat upoważnił pana senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego do reprezentowania Senatu w dalszych pracach nad tym projektem.

Z poważaniem
(-) Tomasz Grodzki

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 19 lutego 2021 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo
przedsiębiorców**

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Jednocześnie upoważnia pana senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego do reprezentowania Senatu w pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców

Art. 1. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Przedsiębiorca będący osobą fizyczną, niezatrudniający pracowników, który wykonuje działalność gospodarczą w sposób ciągły przez okres przekraczający 6 miesięcy, może w danym roku kalendarzowym, w jednym wybranym przez siebie miesiącu, opłacić składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości obniżonej o 50%, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podstawa wymiaru składek nie ulega obniżeniu. Składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne do pełnej wysokości finansuje budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorców, których przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, przekroczył kwotę 60 000 zł.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorców spełniających warunki określone w art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

5. Warunkiem skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest dokonanie zgłoszenia zamiaru opłacenia składki w obniżonej wysokości do 10. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym realizowane będzie prawo do wypoczynku.

6. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 5, przekazuje się informację o przychodzie z pozarolniczej działalności gospodarczej w poprzednich 6 miesiącach.

7. Korekty zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, można dokonać najpóźniej w terminie na opłacenie składki za miesiąc, w którym prawo do wypoczynku było realizowane albo miało być realizowane.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przepis art. 66 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przyznaje pracownikom prawo do określonych w ustawie dni wolnych od pracy i corocznych płatnych urlopów (prawo do wypoczynku). Roszczenie o płatny urlop wypoczynkowy przysługuje wyłącznie osobom fizycznym świadczącym pracę na podstawie stosunku pracy. W przypadku osoby fizycznej będącej przedsiębiorcą stosunek pracy nie istnieje. Osoba taka – zamiast urlopu – może w wybrane dni nie realizować działalności gospodarczej (np. ze względu na swój „urlop”), ze świadomością, że poniesie koszty ekonomiczne (finansowe) owych dni, w tym koszty należnych składek na ubezpieczenia społeczne.

Zdaniem projektodawców, prawo do wypoczynku powinno przysługiwać nie tylko pracownikom, ale także tzw. samozatrudnionym, którzy nie zatrudniają żadnego pracownika na podstawie umowy o pracę. Wyłączeni z zakresu podmiotowego proponowanego rozwiązania byłiby przedsiębiorcy – pracodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.

Istotą nowelizacji ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców jest przyznanie tzw. samozatrudnionym „ulgi” w opłacie składek na ubezpieczenia społeczne w jednym miesiącu danego roku kalendarzowego, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku (ulga na wypoczynek).

W dotychczasowym stanie prawnym brakuje regulacji (narzędzi), które urzeczywistniałyby prawo tzw. samozatrudnionego do wypoczynku. Urlop – jako taki – jest bowiem instytucją prawa pracy, a status tzw. samozatrudnionego nie jest regulowany tymi przepisami. W związku z tym, w ocenie projektodawców, jedynym racjonalnym rozwiązaniem, które może pomóc urzeczywistnić prawo do wypoczynku tej grupy przedsiębiorców jest stworzenie narzędzia, które redukowałoby koszty tzw. samozatrudnienia w czasie, w którym przedsiębiorca nie prowadzi działalności w związku z tym, że odpoczywa. Następstwem proponowanej zmiany będzie usunięcie z systemu prawnego luki aksjologicznej w tym zakresie.

Zgodnie z informacją Głównego Urzędu Statystycznego szacunkowa liczba osób fizycznych prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, które nie zatrudniały pracowników na podstawie stosunku pracy na koniec 2018 r. wyniosła około 1,3 mln

i w porównaniu do analogicznego okresu w 2017 r. wzrosła o około 8,3%. W latach 2012–2015 liczba ta utrzymywała się na niezmiennym poziomie 1,1 mln osób, natomiast w 2016 r. wzrosła o około 4,5%, zaś w 2017 r. o 4,3%.

Dodawany art. 18a zakłada przyznanie tzw. samozatrudnionemu, który wykonuje działalność gospodarczą w sposób ciągły przez okres przekraczający 6 miesięcy, możliwości skorzystania w danym roku kalendarzowym, w jednym wybranym przez siebie miesiącu, z obniżenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne o 50%, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku.

Prowadzenie działalności gospodarczej nieprzerwanie przynajmniej przez okres przekraczający 6 miesięcy jest zdaniem projektodawców minimalnym okresem, za który ulga z tytułu realizacji prawa do wypoczynku powinna być „przyznana”.

Obniżenie składki nie będzie wpływało na podstawę wymiaru składek. Tzw. samozatrudniony, który skorzysta z ulgi, nie poniesie z tego tytułu konsekwencji w przyszłości. Jego emerytura nie będzie niższa. Składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne do pełnej wysokości finansował będzie bowiem budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zakłada się, że obniżenie składek o 50% w jednym miesiącu, pozwoli tzw. samozatrudnionemu na wypoczynek przez około 2 tygodnie.

Mając na względzie stan finansów publicznych proponuje się, aby przewidziane w projekcie rozwiązanie stosowane było wyłącznie do przedsiębiorców o niskim przychodzie. Beneficjentem ulgi na wypoczynek byłiby wyłącznie przedsiębiorcy, których przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc zgłoszenia do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych chęci skorzystania z ulgi, wynosił nie więcej niż 60 000 zł.

Jednocześnie z katalogu beneficjentów wyłącza się przedsiębiorców, którzy spełniają warunki określone w art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników. Jest to wyłączenie analogiczne do zastosowanego w przypadku ulgi na start (art. 18 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców). Składki na ubezpieczenie społeczne rolników są bowiem znacznie niższe od składek płaconych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Warunkiem skorzystania z nowego uprawnienia będzie dokonanie zgłoszenia zamiaru opłacenia składki w obniżonej wysokości do 10. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc,

w którym realizowane będzie prawo do wypoczynku. W zgłoszeniu przedsiębiorca będzie obowiązany przekazać informację o przychodzie z pozarolniczej działalności gospodarczej w poprzednich 6 miesiącach. Korekty zgłoszenia będzie można dokonać najpóźniej w terminie na opłacenie składki za miesiąc, w którym prawo do wypoczynku było realizowane albo miało być realizowane.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców dotyczy mikroprzedsiębiorców niezatrudniających pracowników. Ocenia się, że regulacja ta pozytywnie wpłynie na ich działalność. Projektowana ustawa nie dotyczy mikroprzedsiębiorców zatrudniających pracowników oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projektowana ustawa jest reakcją na kierowane do Parlamentu przez przedsiębiorców postulaty.

Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze i finansowe oraz wyniki konsultacji są przedstawione w Ocenie Skutków Regulacji. Nadesłane w ramach konsultacji opinie i uwagi są zamieszczone na senackiej stronie internetowej.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Tytuł projektu: *ustawa o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców*

Data sporządzenia: 2 lutego 2021 r.

Przedstawiciel wnioskodawcy:
Senator Krzysztof Kwiatkowski

Źródło: inicjatywa grupy senatorów

Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym:
Jakub Zabielski, główny legislator, tel. 22 694 9226
Marian Fałek, ekspert ds. OSR, tel. 22 694 9082

Nr druku: 200, 200 S

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Polska gospodarka, podobnie jak większość gospodarek, jest zdominowana przez mikroprzedsiębiorców. Ich udział w strukturze przedsiębiorców wynosi aż 96,7%.

Według stanu na koniec 2018 r. liczba mikroprzedsiębiorców wynosiła 2 mln 79 tys. W tej grupie, według danych PARP opublikowanych w dokumencie „2020 Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce”, jest ok. 1,3 mln osób pracujących na własny rachunek, uznawanych za samozatrudnionych.

Status faktyczny samozatrudnionego jest – co do zasady – analogiczny do statusu pracownika, z tym że samozatrudnionemu nie przysługują uprawnienia pracownicze, m.in. prawo do określonych w ustawie dni wolnych od pracy i corocznych płatnych urlopów (prawo do wypoczynku).

Przepis art 66 ust. 2 Konstytucji przyznaje prawo do wypoczynku pracownikom. Samozatrudniony nie jest pracownikiem (nie pozostaje w stosunku pracy). Wykonywanie działalności gospodarczej nie jest świadczeniem pracy w rozumieniu ustawy – Kodeks pracy. Samozatrudniony nie ma prawa do urlopu wypoczynkowego, niemniej w celu skorzystania z faktycznego „urlopu” może on w wybrane przez siebie dni nie wykonywać „bieżącej działalności”. Koszty prowadzenia działalności gospodarczej w tym czasie, w tym koszty należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ponosi jednak przedsiębiorca.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt.

Rekomenduje się nowelizację *ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców* w celu przyznania przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, prowadzącemu działalność gospodarczą nieprzerwanie przez okres przekraczający 6 miesięcy i niezatrudniającemu pracowników, możliwości skorzystania w danym roku kalendarzowym, w jednym wybranym przez siebie miesiącu, z obniżenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne o 50%, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku.

Uprawnienie to ma przysługiwać przedsiębiorcom, których przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia zamiaru skorzystania z obniżenia składek, nie przekroczył kwoty 60 000 zł.

Obniżenie składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne nie będzie wpływało na podstawę ich wymiaru, a w konsekwencji – na wysokość pobieranej w przyszłości emerytury. Składki do pełnej wysokości będzie finansował budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Warunkiem skorzystania z uprawnienia będzie dokonanie zgłoszenia zamiaru opłacenia składki w obniżonej wysokości do 10. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym realizowane będzie prawo do wypoczynku.

Projekt zakłada pełną dobrowolność po stronie samozatrudnionego w zakresie korzystania z uprawnienia do obniżenia składek.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie zachodzi konieczność dokonania przeglądu regulacji przyjętych w krajach członkowskich UE w celu rozwiązania analogicznego problemu.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
mikroprzedsiębiorca niezatrudniający pracowników w ramach stosunku pracy, którego przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy nie przekroczył 60 000 zł	1,2 mln	szacunki własne PARP Grupa PFR ¹	możliwość skorzystania w danym roku kalendarzowym, w jednym wybranym przez siebie miesiącu, z obniżenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne o 50%, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku
ZUS			• budżet państwa za pośrednictwem ZUS sfinansuje składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne mikroprzedsiębiorców do pełnej wysokości • konieczność dostosowania do nowego stanu prawnego, w tym konieczność zapewnienia funkcjonalności systemów informatycznych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców w dniu 18 września 2020 r. został przesłany do konsultacji m.in. do: Ministra Rozwoju; Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej; Ministra Finansów; Zakładu Ubezpieczeń Społecznych; Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego; Krajowej Rady Radców Prawnych; Naczelnej Rady Adwokackiej; Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”; Forum Związków Zawodowych; Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych; Business Centre Club; Konfederacji Lewiatan; Krajowej Izby Gospodarczej; Rady Dialogu Społecznego; Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej. Termin udzielenia odpowiedzi został wyznaczony do dnia 18 października 2020 r.

Minister Rodziny i Polityki Społecznej **negatywnie** ocenił projekt ustawy. Zgłosił też uwagi szczegółowe:

- projektowane przepisy nie regulują m.in. kwestii zgłaszania, czy też dokonywania korekt, w przypadku zmiany terminu albo rezygnacji z urlopu,
- brak wyznaczenia miejsca realizacji uprawnienia uniemożliwia weryfikację przez ZUS, czy w danym indywidualnym przypadku zapłata niższych składek rzeczywiście jest związana z realizacją prawa do wypoczynku,
- zmiana formularzy ZUS DRA i ZUS RCA oraz przystosowanie systemu informatycznego nie będą możliwe w przypadku utrzymania 14-dniowego okresu *vacatio legis*,
- obniżenie składek na ubezpieczenia społeczne może stanowić pomoc publiczną,
- rozwiązania z zakresu ubezpieczeń społecznych dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą powinny być adekwatne do stanu budżetu państwa.

Minister Rozwoju poinformował, że brał udział w przygotowaniu stanowiska Rządu do analogicznego projektu ustawy zgłoszonego przez grupę posłów (druk sejmowy nr 377). Stanowisko to było **negatywne**.

Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej stwierdził, że propozycja zawarta w projekcie ustawy **nie znajduje uzasadnienia** i przekazał szereg uwag szczegółowych. M.in.:

- nie jest jasne, czy proponowany przepis dotyczy obniżenia należnych składek czy podstawy ich wymiaru, a także dlaczego obniżenie ma wynosić 50%,
- wymaga wyjaśnienia, czy prowadzenie (wykonywanie) działalności odnosi się do jej faktycznego prowadzenia (wykonywania) czy okresu wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
- wątpliwości budzi fakt, że proponowane obniżenie składek nie jest uzależnione od spełnienia przez przedsiębiorcę żadnych warunków, np. od braku zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne,
- nie wyjaśniono, czy i w jaki sposób przedsiębiorca powiadomi ZUS o skorzystaniu z obniżenia składki.

ZUS zgłosił następujące uwagi:

- w projekcie nie zawarto przepisów określających termin na skorzystanie z obniżenia składek oraz nie wskazano, na jakich zasadach będzie realizowane uprawnienie,
- z projektu nie wynika, w jaki sposób będzie dokonywana identyfikacja miesiąca, w którym przedsiębiorca realizował przysługujące mu prawo, co jest niezbędne dla ustalenia, że niższa kwota opłaconych składek wynika z korzystania przez płatnika z prawa do wypoczynku,

¹W publikacji PARP Grupa PFR „2020 Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce” zbiór mikroprzedsiębiorców liczy 1,3 mln osób.

- realizacja ustawy w terminie zaproponowanym w projekcie nie jest możliwa ze względu na konieczność zapewnienia funkcjonalności systemów informatycznych Zakładu; według ZUS niezbędne jest zapewnienie co najmniej 9-miesięcznego okresu spoczywania ustawy.

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wskazała na następujące kwestie:

- z proponowanych regulacji wyłączeni zostali przedsiębiorcy spełniający warunki określone w art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, tj. rolnicy i domownicy podlegający ubezpieczeniu społecznemu rolników, którzy łączą prowadzenie działalności rolniczej (stałej pracy w gospodarstwie rolnym) z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej,
- w dotychczasowym stanie prawnym brak jest uregulowań, które przewidywałyby zmniejszenie składek na ubezpieczenie społeczne rolników w związku z korzystaniem z prawa do wypoczynku przez osoby objęte tym ubezpieczeniem; z uwagi na specyficzny charakter tej pracy nie jest możliwe dokonywanie przerw w prowadzeniu działalności rolniczej.

Business Centre Club pozytywnie wypowiedział się o inicjatywie. Zgłosił uwagi szczegółowe natury formalno-prawnej, a także wątpliwość co do tego, czy deficyt FUS oraz budżetu państwa nie będzie stanowił przeszkody do wdrożenia projektowanych rozwiązań.

W dniu 28 stycznia 2021 r. na wspólnym posiedzeniu Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Gospodarki Narodowej i Innowacyjności przyjęły projekt ustawy, w którym uwzględniono część uwag zgłoszonych podczas konsultacji, a w szczególności:

- ograniczono krąg beneficjentów – uprawnienie wprowadzane mocą projektowanych przepisów ma przysługiwać przedsiębiorcom, których przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia zamiaru skorzystania z obniżenia składek nie przekroczył kwoty 60 000 zł,
- przesądzone, że obniżenie składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne nie będzie wpływało na podstawę ich wymiaru, a w konsekwencji – na wysokość pobieranej w przyszłości emerytury,
- przyjęto rozwiązanie, w myśl składki do pełnej wysokości będzie finansował budżet państwa za pośrednictwem ZUS, w związku z czym nie dojdzie do obciążenia FUS,
- określono procedurę zgłaszania przez przedsiębiorcę zamiaru skorzystania z uprawnienia – przyjęto, że warunkiem będzie dokonanie zgłoszenia zamiaru opłacenia składki w obniżonej wysokości do 10. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym realizowane będzie prawo do wypoczynku,
- wydłużono do 6 miesięcy okres *vacatio legis*,
- dokonano korekt mających na celu zapewnienie spójności terminologicznej i systemowej proponowanych rozwiązań.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny stałe z 2021 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0											
Wydatki ogółem	0											
Saldo ogółem	0	-320	-320	-320	-320	-320	-320	-320	-320	-320	-320	-3 200
Źródła finansowania	budżet państwa											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zgodnie z projektem ustawy przedsiębiorca będący osobą fizyczną, niezatrudniający pracowników, który wykonuje działalność w sposób ciągły przez okres przekraczający 6 miesięcy, będzie mógł w danym roku kalendarzowym, w jednym wybranym przez siebie miesiącu, opłacić składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości obniżonej o 50%, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku. Szacuje się, że regulacja ta może spowodować zmniejszenie się dochodów sektora finansów publicznych w kwocie ok. 320 mln zł na rok. Rzeczywisty skutek prawdopodobnie będzie niższy, gdyż rachunek sporządzono przy założeniu, że z prawa skorzysta 100% uprawnionych. Brak wiarygodnego parametru „wykorzystania uprawnienia” uniemożliwia uwzględnienie tej kwestii przy szacowaniu ostatecznych kosztów. <u>Szacunek został sporządzony przy następujących założeniach:</u> 1,2 mln – liczba mikroprzedsiębiorców niezatrudniających pracowników w ramach stosunku pracy, spełniających kryterium przychodu (liczba samozatrudnionych wynosi blisko 1,3 mln²); 518 zł na miesiąc – przeciętna wysokość składki, jaką będą płacić mikroprzedsiębiorcy (szczegółowa informacja została zamieszczona w załączniku);											

² Źródło: str. 62, PARP Grupa PFR „2020 Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce.

- 50% – współczynnik obniżenia składek z tytułu realizacji prawa do wypoczynku;
- 100% – odsetek uprawnionych, którzy skorzystają z przyznanego prawa (brak wiarygodnego parametru uniemożliwił uwzględnienie realistycznego poziomu tej zmiennej).

Tabela nr 1: Rachunek skutków regulacji³.

liczba mikroprzedsiębiorców	[osób]	1 235 000
składka ZUS	[zł/m-c]	518
współczynnik obniżenia składki	[%]	50%
wysokość obniżonej składki (ulgi)	[zł/m-c]	259
skutki regulacji		[zł/rok] 319 742 150

Zgodnie z projektem ustawy podstawa wymiaru składek mikroprzedsiębiorcy, który skorzysta z projektowanej regulacji nie ulegnie obniżeniu. Składki na ubezpieczenia społeczne do pełnej wysokości będzie finansował budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Proponowane rozwiązanie powoduje, że w sektorze finansów publicznych, pomiędzy wskazanymi podmiotami, wystąpią przepływy środków finansowych, które będą miały wpływ tak na wydatki (budżet państwa), jak i dochody (ZUS).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2021 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	320	320	320	320	320	3.200
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	duże przedsiębiorstwa	Projektowana ustawa będzie pozytywnie oddziaływała na mikroprzedsiębiorców niezatrudniających pracowników w ramach stosunku pracy. Przyznanie przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą nieprzerwanie przez okres przekraczający 6 miesięcy i niezatrudniającemu pracowników możliwości skorzystania w danym roku kalendarzowym, w jednym wybranym przez siebie miesiącu, z obniżenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne o 50%, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku, spowoduje zmniejszenie wydatków szacowanych w kwocie ok. 320 mln zł na rok.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu.

Brak wpływu.

9. Wpływ na rynek pracy.

Brak wpływu.

10. Wpływ na pozostałe obszary.

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Brak wpływu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego.

Przepisy projektu ustawy wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Projektowa ustawa powinna podlegać ewaluacji po upływie trzech lat obowiązywania. Ocena *ex post* powinna ukazać,

³ W celu przejrzystości prezentacji skutków regulacji składkę ZUS w tabeli nr 1 podano w zaokrąglonej wysokości (do kwoty 518 zł). Jednakże obliczenia w Excelu przeprowadzone są na liczbach wyrażonych z dokładnością do kilku miejsc po przecinku. Podany w tabeli nr 1 wynik skutków regulacji przedstawia rezultat obliczeń przy przyjęciu dokładnych parametrów.

w jakim stopniu mikroprzedsiębiorcy korzystają z przysługującego im prawa oraz jakie rzeczywiste skutki finansowe dla sektora finansów publicznych spowodowała projektowana regulacja.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).

Opis metodologii, źródeł danych i obliczeń sporządzonych w celu oszacowania skutków projektowanej ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców

**Opis metodologii, źródeł danych i obliczeń sporządzonych w celu oszacowania skutków
projektowanej ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców**

Metodologia. Aby oszacować skutki projektowanej ustawy, konieczne było przede wszystkim określenie liczebności zbioru mikroprzedsiębiorców niezatrudniających pracowników w ramach stosunku pracy (tzw. samozatrudnionych) oraz oszacowanie przeciętnej wysokości składki na ubezpieczenia społeczne, jaką ww. mikroprzedsiębiorcy będą płacić w 2021 r. Dysponując tymi wielkościami oraz współczynnikiem wyrażającym proponowaną w projekcie ustawy wysokość obniżenia składki (50%), można z kolei wyliczyć wysokość ulgi dla mikroprzedsiębiorców.

Źródła danych. Przy sporządzeniu Oceny Skutków Regulacji wykorzystano następujące źródła danych:

- publikacja PARP Grupa PFR pt.: „2020 Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce”,
- publikacja Ministerstwa Finansów pt.: „Wybrane aspekty systemu podatkowo-składkowego na podstawie danych PIT i ZUS 2016”, tabela nr 32; Paweł Chrostek, Justyna Klejdysz, Dominik Korniluk, Marek Skawiński,
- informacje zamieszczone na stronie internetowej ZUS.

Wyniki. Z dokonanych obliczeń wynika, że możliwość skorzystania w danym roku kalendarzowym, w jednym wybranym przez siebie miesiącu, z obniżenia składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne o 50%, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku, może spowodować zmniejszenie dochodów sektora finansów publicznych w kwocie ok. **320 mln zł na rok**. Jednakże rzeczywisty skutek prawdopodobnie będzie niższy, gdyż rachunek sporządzono przy założeniu, że z prawa skorzysta 100% uprawnionych. Brak wiarygodnego parametru „wykorzystania uprawnienia” uniemożliwia uwzględnienie tej kwestii przy szacowaniu ostatecznych kosztów.

Szacunek został sporządzony przy następujących założeniach:

- 1,2 mln – liczba mikroprzedsiębiorców niezatrudniających pracowników w ramach stosunku pracy spełniających także kryterium dochodowe (liczba samozatrudnionych wynosi blisko 1,3 mln⁴); wprowadzenie kryterium przychodu, w kwocie 60 000 zł z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia spowoduje, że zmniejszeniu ulegnie liczba potencjalnych beneficjentów. Uwzględniając rozkład przychodów w tym zbiorze przedsiębiorców, do obliczeń przyjęto liczbę mikroprzedsiębiorców na poziomie 1 235 000;
- 518 zł na miesiąc – oszacowana przeciętna wysokość składki, jaką mikroprzedsiębiorcy uprawnieni do skorzystania z przedmiotowej regulacji będą płacić w 2021 r.;
- 50% – współczynnik obniżenia składek;
- 100% – odsetek uprawnionych, którzy skorzystają z przyznanego prawa (brak wiarygodnego parametru uniemożliwił uwzględnienie realistycznego poziomu tej zmiennej).

Tabela nr 2: Rachunek skutków regulacji⁵.

liczba mikroprzedsiębiorców	[osób]	1 235 000
składka ZUS	[zł/m-c]	518
współczynnik obniżenia składki	[%]	50%
wysokość obniżonej składki (ulgi)	[zł/m-c]	259
skutki regulacji		[zł/rok] 319 742 150

⁴ Źródło: str. 62, PARP Grupa PFR „2020 Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce.”

⁵ W celu przejrzystości prezentacji skutków regulacji składkę ZUS w tabeli nr 1 podano w zaokrąglonej wysokości (do kwoty 518 zł). Jednakże obliczenia w Excelu przeprowadzone są na liczbach wyrażonych z dokładnością do kilku miejsc po przecinku. Podany w tabeli nr 1 wynik skutków regulacji przedstawia rezultat obliczeń przy przyjęciu dokładnych parametrów.

Opis założenia dot. przeciętnej wysokości składki na ubezpieczenia społeczne, jaką będą płacić mikroprzedsiębiorcy niezatrudniający pracowników w ramach stosunku pracy.

W zbiorze liczącym 1,3 mln mikroprzedsiębiorców można wyodrębnić trzy grupy podmiotów: podmioty nowopowstające, podmioty które będą płacić składki wedle formuły „mały ZUS plus” oraz przedsiębiorstwa cechujące się wysoką dochodowością.

Grupa I – podmioty nowopowstające. Przyjmuje się, że ich udział w zbiorowości może wynosić ok. 12,5 %. Wysokość tego parametru została przyjęta na podstawie danych podanych przez GUS w publikacji pt.: „Wybrane wskaźniki przedsiębiorczości w latach 2014-2018”. Z danych zaprezentowanych w tym opracowaniu wynika, że wskaźnik powstawania przedsiębiorstw w latach 2014-2018 wahał się od 12% do 13%.

Z informacji zamieszczonej na stronie internetowej ZUS wynika, że wysokość składek płaconych przez tę grupę nie może być niższa od kwoty:

- 163,97 zł, tj. 19,52% – na ubezpieczenie emerytalne,
- 67,20 zł, tj. 8% – na ubezpieczenia rentowe,
- 20,58 zł, tj. 2,45% – na ubezpieczenie chorobowe.

Dla grupy I do wyliczeń przyjęto wysokość składek w kwocie 231,17 zł.

Grupa II – podmioty, dla których podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w 2021 r. będzie zadeklarowana kwota, nie niższa niż 3.155,40 zł (60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego). Z opracowania Ministerstwa Finansów (w publikacji rysunek nr 40) wynika, że grupa cechująca się wysoką rentownością, z zyskiem powyżej 120 tys. zł, może w całej zbiorowości mieć udział na poziomie ok. 5%.

Grupa III – podmioty, które prowadzą działalność gospodarczą na mniejszą skalę i będą opłacać „mały ZUS plus”. Przyjmuje się, że ich udział tej całej zbiorowości może wynosić ok. 82,5 %.

Aby zaklasyfikować się do tej grupy należy spełniać m.in. następujące warunki:

- prowadzić działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) lub innych przepisów szczególnych,
- przychód z tytułu działalności gospodarczej uzyskany w poprzednim roku kalendarzowym w skali roku nie może przekroczyć 120 000 zł.

Na podstawie informacji zamieszczonej w publikacji Ministerstwa Finansów pt.: „Wybrane aspekty systemu podatkowo-składkowego na podstawie danych PIT i ZUS 2016” można wnioskować, że większość podmiotów objętych przedmiotową regulacją raczej prowadzi działalność gospodarczą na mniejszą skalę i w związku z tym będzie miało możliwość opłacać „mały ZUS plus”.

Tabela nr 3: Informacja o rozkładzie dochodów brutto i przychodów działalności gospodarczej dla poziomu zatrudnienia 1 osoba.

zatrudnienie	średnia		mediana	
	dochód	przychód	dochód	przychód
mikro				
1	67 072	333 389	23 072	64 270

Źródło: Ministerstwo Finansów; „Wybrane aspekty systemu podatkowo-składkowego na podstawie danych PIT i ZUS 2016”; tabela nr 32; Paweł Chrostek, Justyna Klejdysz, Dominik Korniluk, Marek Skawiński.

Dysponując szacunkami co do wielkości poszczególnych grup, można obliczyć wysokość przeciętnej stawki na ubezpieczenia społeczne, jaka będzie płacona przez mikroprzedsiębiorców niezatrudniających pracowników w 2021 r. Wydaje się, że może ona kształtować się na poziomie ok. 606,57 zł.

Tabela nr 4: Oszacowana przeciętna składka na ubezpieczenia społeczne dla zbioru mikroprzedsiębiorców niezatrudniających pracowników⁶.

		udział	liczebność	wysokość składki	wkład w składkę
		[%]	osób	[zł]	[zł]
grupa	I	12,5%	162 500	231,17	28,90
	II	5,0%	65 000	2 293,33	114,67
	III	82,5%	1 072 500	561,23	463,01
oszacowana wysokość składki					606,57

Źródło: Obliczenia własne.

Opis wpływu kryterium przychodu w kwocie 60 000 zł z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia na założenie dot. przeciętnej wysokości składki na ubezpieczenia społeczne, jaką będą płacić mikroprzedsiębiorcy niezatrudniający pracowników w ramach stosunku pracy.

Kryterium przychodu w kwocie 60 000 zł z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia spowoduje, że zmniejszeniu ulegnie liczba potencjalnych beneficjentów. Do obliczeń przyjęto liczbę mikroprzedsiębiorców – beneficjentów przedmiotowej ustawy na poziomie 1 235 000.

Uwzględniając dochodowość działalności grupy, która nie będzie spełniać kryterium przychodów, a także wysokość płaconych składek na ubezpieczenia społeczne przez tę grupę, do obliczeń skutków regulacji przyjmuje się, że wysokość przeciętnej składki na ubezpieczenia społeczne, jaka będzie płacona przez beneficjentów projektowanej ustawy będzie kształtować się na poziomie 518 zł na miesiąc.

Tabela nr 5: Oszacowana przeciętna składka na ubezpieczenia społeczne dla zbioru mikroprzedsiębiorców niezatrudniających pracowników po wprowadzeniu kryterium przychodu⁷.

		liczebność	udział	wysokość składki	wkład w składkę
		[osób]	[%]	[zł]	[zł]
grupa	I	162 500	13%	231,17	30
	III	1 072 500	87%	561,23	487
ogółem		1 235 000	100%		518

⁶ Wysokość składki to wynik obliczeń liczb wyrażonych w Excelu z większą dokładnością niż 2 miejsca po przecinku.

⁷ J.w.

Warszawa, 1 marca 2021 r.

BAS-WAPM-390/21

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SP-WP.070.95.7.2010
Data wpływu 02.03.2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Krzysztof Kwiatkowski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do nowelizacji ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców¹. Zmiana polegać ma na dodaniu nowego art. 18a, zgodnie z którym przedsiębiorca będący osobą fizyczną, niezatrudniający pracowników, który wykonuje działalność gospodarczą w sposób ciągły przez okres przekraczający 6 miesięcy, będzie mógł w danym roku kalendarzowym, w jednym wybranym przez siebie miesiącu, opłacić składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości obniżonej o 50%, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku. W takim przypadku podstawa wymiaru składek nie będzie ulegać obniżeniu. Składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne do pełnej wysokości sfinansuje budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Prawo do obniżonej wysokości składek nie będzie dotyczyć przedsiębiorców, których:

- a) przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia zamiaru zapłacenia obniżonej składki przekroczył kwotę 60 000 zł.,
- b) spełniających warunki określone w art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266). Przepis ten określa warunki podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez rolnika, który równocześnie prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 162.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy uwzględnić art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) ustalające zasady przyznawania pomocy przedsiębiorstwom przez państwa członkowskie. Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swoich uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeżeli uzna, że plan nie jest zgodny z rynkiem wewnętrznym, wszczyna niezwłocznie procedurę wyjaśniającą. Państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej w trybie rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej² (dalej: rozporządzenie 2015/1589).

Rozporządzenie 2015/1589 stanowi, że zainteresowane państwo członkowskie zgłasza Komisji w odpowiednim czasie wszelkie plany przyznania nowej pomocy (art. 2 ust. 1). Nową pomocą jest każda pomoc, czyli programy pomocowe i pomoc indywidualna, która nie jest pomocą istniejącą, włącznie ze zmianami istniejącej pomocy (art. 1 lit. c). Programem pomocowym jest każde działanie, na którego podstawie, bez potrzeby dalszych środków wdrażających, można dokonać wypłat pomocy indywidualnej na rzecz przedsiębiorstw określonych w akcie w sposób ogólny i abstrakcyjny oraz każde działanie, na którego podstawie pomoc, która nie jest związana z konkretnym projektem, może zostać przyznana jednemu lub kilku przedsiębiorstwom na czas nieokreślony lub w nieokreślonej kwocie (art. 1 lit. d).

Wykonaniu art. 108 ust. 3 TfUE służy, na gruncie polskiego prawa krajowego, ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej³. Stosownie do art. 12 ust. 1 tej ustawy projekty programów pomocowych (programem pomocowym jest np. projekt ustawy przewidujący udzielanie pomocy publicznej) wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). Opinie te zawierają m.in. stanowisko, czy projekt przewiduje udzielanie pomocy publicznej, stanowisko w sprawie zgodności pomocy publicznej z rynkiem wewnętrznym, propozycje zmian przedstawione w celu zapewnienia zgodności postanowień projektu z rynkiem wewnętrznym, stanowisko w sprawie obowiązku notyfikacji projektu. Podmioty właściwe do wystąpienia z

² Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015, s. 9.

³ Dz. U. z 2020 r. poz. 708, ze zm.

wnioskiem o wydanie opinii określają art. 13 i art. 16a ustawy. Z wnioskiem takim występuje organ administracji publicznej opracowujący projekt programu pomocowego, natomiast w przypadku projektu ustawy będącej programem pomocowym opracowanym przez podmiot niebędący organem administracji publicznej, o opinię i przekazanie do Komisji projektu, w celu dokonania jego notyfikacji, występuje organ właściwy na podstawie Regulaminu Sejmu. Organem tym jest Marszałek Sejmu (art. 10 ust. 1 pkt 10a regulaminu Sejmu). Wniosek jest kierowany do Prezesa UOKiK. Decyzję w sprawie dokonania notyfikacji podejmuje, po zapoznaniu się z opinią Prezesa UOKiK, Rada Ministrów (art. 16 ust. 2 ustawy).

Zakaz udzielania pomocy państwa nie jest jednak bezwzględny. W kontekście opiniowanego projektu ustawy należy przywołać:

- a) rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu⁴ (dalej: rozporządzenie 651/2014). Rozporządzenie określa szereg rodzajów pomocy, która, o ile spełnia wszystkie warunki przewidziane w rozporządzeniu, jest uznana za zgodną z rynkiem wewnętrznym i jest zwolniona z obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TfUE (art. 3 rozporządzenia). Jedną z kategorii takich pomocy jest pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw (art. 17-24 rozporządzenia),
- b) rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis⁵ (dalej: rozporządzenie 1407/2013). Rozporządzenie stanowi, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 TfUE i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 TfUE, jeżeli spełniają warunki określone w rozporządzeniu (art. 3 ust. 1 rozporządzenia). Głównym kryterium jest kwota pomocy w ustalonym przedziale czasu – co do zasady całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 200 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych (art. 3 ust. 2 i n. rozporządzenia).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy należy poddać analizie pod kątem zgodności z art. 107 ust. 1 TfUE ustalającym reguły przyznawania pomocy przedsiębiorcom przez państwa członkowskie. W myśl orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: TSUE) pomoc udzielona przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, jeżeli spełnia cztery

⁴ Dz. Urz. UE L 187 z 26.6.2024 r., s. 1, ze zm.

⁵ Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r., s. 1, ze zm.

przesłanki: 1) pomoc została udzielona przez państwo członkowskie lub przy użyciu jego zasobów, 2) pomoc stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) pomoc ma charakter selektywny, 4) pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przesłanki te muszą być spełnione kumulatywnie⁶.

Projektowana ustawa przewiduje zwolnienia przedsiębiorców z części ciążących na nich obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne. Przewidziane w projekcie zwolnienia uszczuplą finanse publiczne. Nie ulega wątpliwości, że pomoc pochodzić będzie od państwa i stanowić będzie korzyść dla przedsiębiorców. Można uznać, że spełnione jest także kryterium selektywności, gdyż pomoc przysługuje tylko niektórym przedsiębiorcom (tylko przedsiębiorcom prowadzącym indywidualną działalność gospodarczą, niezatrudniającym pracowników, o określonym poziomie przychodu). Okoliczność, że liczba przedsiębiorstw, które mogą domagać się przyznania pomocy, jest znacząca, czy też, że przedsiębiorstwa te należą do różnych sektorów, nie wystarcza by wykluczyć selektywny charakter pomocy. Ustanawiana pomoc ma zatem, w tym zakresie, charakter selektywny.

W odniesieniu do przesłanki groźby zakłócenia lub zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi przyjmuje się w orzecznictwie TSUE, że dla jej zaistnienia nie jest konieczne wykazanie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji. Wystarczające jest wykazanie jedynie potencjalnego wpływu pomocy na tę wymianę handlową i zakłócenie konkurencji⁷.

Przewidziana w projekcie ustawy pomoc nie spełnia wszystkich, przewidzianych w rozporządzeniu 651/2014, kryteriów uznania jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym i zwolnioną z obowiązku notyfikacji pomoc dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt nie zapewnia także, że przewidziana w nim pomoc będzie udzielana na warunkach pomocy *de minimis*, określonych w rozporządzeniu 1407/2013.

Pomoc przewidziana w projekcie może zostać uznana za program pomocowy w rozumieniu rozporządzenia 2015/1589 i podlegać notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TfUE. Pierwszym krajowym elementem procedury notyfikacyjnej jest zaopiniowanie projektu przez Prezesa UOKiK w trybie art. 12 w zw. z art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Zgodnie z art. 12 tej

⁶ Wyrok TSUE z 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, *Altmark*, EU:C:2003:415; wyrok Sądu Pierwszej Instancji (dalej: SPI) z 22 lutego 2006 r. w sprawie T-34/02, *EURL Le Levant 001 i in. przeciwko Komisji*.

⁷ Wyrok SPI z 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05, *Republika Włoska p. Komisji*, pkt 152 potwierdzony wyrokiem TSUE z 24 listopada 2011 r. w sprawie C-458/09 P, *Republika Włoska p. Komisji*.

ustawy projekty programów pomocowych wymagają uzyskania opinii Prezesa UOKiK.

4. Konkluzje

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt może zostać uznany za plan pomocy państwa w rozumieniu art. 108 ust. 3 TfUE. W związku z tym istnieją podstawy do skierowania przez Marszałka Sejmu wniosku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wydanie opinii na podstawie art. 12 w związku z art. 16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Autor:

Bartosz Pawłowski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Warszawa, 1 marca 2021 r.

BAS-WAPM-391/21

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SP-WP-020.95.3.2020

Data wpływu 02.03.2021

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy senacki projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców (przedstawiciel wnioskodawcy: senator Krzysztof Kwiatkowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy zmierza do nowelizacji ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców¹. Zmiana polegać ma na dodaniu nowego art. 18a, zgodnie z którym przedsiębiorca będący osobą fizyczną, niezatrudniający pracowników, który wykonuje działalność gospodarczą w sposób ciągły przez okres przekraczający 6 miesięcy, będzie mógł w danym roku kalendarzowym, w jednym wybranym przez siebie miesiącu, opłacić składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości obniżonej o 50%, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku. W takim przypadku podstawa wymiaru składek nie będzie ulegać obniżeniu. Składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne do pełnej wysokości sfinansuje budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Prawo do obniżonej wysokości składek nie będzie dotyczyć przedsiębiorców, których:

- a) przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia zamiaru zapłacenia obniżonej składki przekroczył kwotę 60 000 zł.,
- b) spełniających warunki określone w art. 5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266). Przepis ten określa warunki podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników przez rolnika, który równocześnie prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

¹ Dz. U. z 2021 r. poz. 162.

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Bartosz Pawłowski

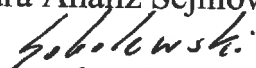
ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor

Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

SEKRETARIAT
WICEMARSZAŁKA SEJMU RP
Data wpływu...23...03...2021.....
Znak akt.....

Warszawa, 23 marca 2021 r.

DMP-2.500.11.2021

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.020.95.13.2020
Data wpływu 23.03.2021

**Pani Małgorzata Gosiewska
Wicemarszałek Sejmu RP**

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo z 3 marca 2021 r. (znak: SPS-WP.020.95.9.2020), dotyczące programu pomocowego zawartego w projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo przedsiębiorców (dalej: projekt ustawy), uprzejmie informuję, że na podstawie art. 12 ust. 1 w zw. z art. 14 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹, została wydana opinia Nr 12/2021/P/PK, którą przekazuję w załączeniu.

*Z poważaniem,
Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/*

Załącznik: Opinia Nr 12/2021/P/PK

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 708 i 2377.

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 23 marca 2021 r.

DMP-2.500.11.2021

Opinia Nr 12/2021/P/PK

**do programu pomocowego zawartego w projekcie ustawy
o zmianie ustawy Prawo Przedsiębiorców.**

W odpowiedzi na wniosek z 3 marca 2021 r. (znak: SPS-WP.020.95.9.2020), dotyczący wydania opinii w sprawie programu pomocowego zawartego w senackim projekcie ustawy **o zmianie ustawy Prawo Przedsiębiorców** (dalej: projekt ustawy), działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ustawy z 30 kwietnia 2004 r. *o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej*¹, stwierdzam co następuje.

I. Zakres projektu ustawy.

Projekt ustawy przewiduje możliwość obniżenia o 50% składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, w jednym wybranym miesiącu w roku kalendarzowym, z tytułu realizacji prawa do wypoczynku, przez osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 1 projektu ustawy, dodającym art. 18a w ustawie z 6 marca 2018 r. *Prawo przedsiębiorców*², uprawnienie do ww. obniżenia składek miałyby przysługiwać przedsiębiorcom, którzy prowadzą działalność gospodarczą w sposób ciągły przez okres przekraczający okres 6 miesięcy, nie zatrudniają pracowników, i których

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 708 i 2377.

² Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.

przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia skorzystania z przedmiotowego uprawnienia nie przekroczył 60 tys. zł. Ponadto, ww. przedsiębiorcy nie mogą podlegać ubezpieczeniom społecznym rolników na podstawie art. 5a ustawy z 20 grudnia 1990 r. *o ubezpieczeniu społecznym rolników*³. Jednocześnie, zgodnie z projektowanym art. 18a ust. 2 ustawy *Prawo przedsiębiorców*, skorzystanie z uprawnienia do obniżenia składek nie wpływa na podstawę wymiaru składek, tj. nie ulega ona obniżeniu, a obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne do pełnej wysokości finansuje budżet państwa, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

II. Kryteria kwalifikacji planowanego uprawnienia do obniżenia o 50% składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne jako pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TFUE) „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”.

Oznacza to, iż wsparcie dla przedsiębiorcy podlega przepisom dotyczącym pomocy publicznej, o ile jednocześnie spełnia ono następujące przesłanki:

- udzielane jest przez państwo lub ze środków publicznych,
- ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określonego przedsiębiorcę lub określonych przedsiębiorców albo produkcję określonych towarów),
- przedsiębiorca uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku,
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Analizując przesłanki pomocy publicznej, określone w art. 107 ust. 1 TFUE, należy zauważyć, że przewidziane w projekcie ustawy uprawnienie do obniżenia składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne przysługuje przedsiębiorcom. Ponadto, będzie ono

³ Dz. U. z 2020 r. poz. 174 i 782.

stanowiło dla nich korzyść, gdyż umożliwi im uzyskanie wsparcia niedostępnego w normalnych warunkach rynkowych. Obniżenie składek na ubezpieczenie społeczne będzie miało również charakter selektywny, ponieważ będzie dotyczyło jedynie niektórych przedsiębiorców. Beneficjentami będą podmioty, które łącznie spełniają następujące warunki: są osobami fizycznymi prowadzącymi działalność gospodarczą przez okres przekraczający 6 miesięcy, niezatrudniającymi pracowników, nie objętymi ubezpieczeniem społecznym rolników, których przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy poprzedzających miesiąc dokonania zgłoszenia o skorzystaniu z przedmiotowego uprawnienia nie przekroczył 60 tys. zł. Przesłanka zakłócenia konkurencji i wpływu wsparcia na wymianę handlową będzie spełniona, jeżeli beneficjent prowadzi działalność otwartą na konkurencję, co ma miejsce praktycznie w każdym przypadku, z wyjątkiem działalności gospodarczej prowadzonej w warunkach monopolu.

Ze względu na spełnienie wszystkich przesłanek z art. 107 ust. 1 TFUE, projektowane wsparcie w formie uprawnienia dla przedsiębiorców do obniżenia o 50% składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i sfinansowanie ww. składek do pełnej wysokości ze środków budżetu państwa, będzie zatem stanowiło pomoc publiczną.

III. Podstawa zgodności z unijnym prawem pomocy publicznej

Ze względu na wartość pomocy, przedmiotowe obniżenie składek może być udzielane jako pomoc *de minimis*, określona w rozporządzeniu Komisji (UE) Nr 1407/2013 z 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*⁴. W celu zapewnienia zgodności projektu ustawy z warunkami udzielania pomocy *de minimis*, należałoby uzupełnić go o przepis określający, że ww. obniżenie składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne stanowi pomoc *de minimis*, udzielaną zgodnie z rozporządzeniem Komisji nr 1407/2013 (należy podać pełną nazwę i publikator rozporządzenia) i może być udzielona tylko w okresie obowiązywania tego rozporządzenia (tj. do 30 czerwca 2024 r.). Projekt ustawy powinien zawierać również przepisy zapewniające kontrolę dopuszczalnego limitu pomocy *de minimis* przez organy udzielające pomocy oraz realizację obowiązku sprawozdawczego (tj. zobowiązywać podmioty ubiegające się o pomoc do dostarczania dokumentów i informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy o postępowaniu w sprawach pomocy publicznej).

⁴ Dz. Urz. UE L 352/1 z 24 grudnia 2013 r. ze zm., dalej: rozporządzenie Komisji nr 1407/2013.

Ponadto, jeśli planowane wsparcie miałyby dotyczyć podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w sektorze rybołówstwa i akwakultury (np. przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie obrotu takim produktami), to może ono stanowić pomoc *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) Nr 717/2014 z 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rybołówstwa i akwakultury⁵. Zgodnie z przepisami ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, w sprawach z zakresu pomocy w sektorze rolnictwa oraz rybołówstwa i akwakultury właściwy jest minister ds. rolnictwa.

IV. Obowiązek notyfikacji

Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 1407/2013, po spełnieniu powyżej określonych warunków dotyczących udzielania pomocy *de minimis*, stosowanie przedmiotowego uprawnienia do obniżenia o 50% składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne będzie zwolnione z obowiązku notyfikacji do Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 108 ust. 3 TFUE.

Z poważaniem,
Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/

⁵ Dz. Urz. UE L 190/45 z 28 czerwca 2014 r. ze zm.

SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

SEKRETARIAT ZASTĘPCY SZEFA KANCELARII SEJMU
DS. 175.170.21
05.03.2021

Warszawa, dnia 4 marca 2021 r.

BSA III-021-67/21

Pan

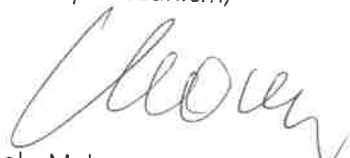
Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 25 lutego 2021 r., SPS-WP.020.95.6.2020, uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy działając na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 154) nie zgłasza uwag do *senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców*, albowiem projektowany akt prawny nie jest aktem normatywnym na podstawie którego orzekają i funkcjonują sądy, jak również nie ma on wpływu na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego.

Z poważaniem,

dr hab. Małgorzata MANOWSKA

WYDZIAŁ I PRACOWNIA POSTYDUM SEJMU
L. 02. SPS-WP.020.95.10.2020
Data wpływu 08.03.2021r.

GŁÓWNY INSPEKTOR PRACY

Katarzyna Łażewska-Hrycko

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
DS. 175.175.21
10. 03. 2021

Warszawa, 2021-03-08

UNP:GIP-21-14318

GIP-GPP.021.7.2021.2
WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-WP.020.95.11.2020

Data wpływu 10.03.2021

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

Odpowiadając na pismo z dnia 25 lutego 2021 r. znak: SPS-WP.020.95.6.2020, dotyczące senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo Przedsiębiorców, uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag do ww. projektu.

Z poważaniem,

Katarzyna Łażewska-Hrycko

Główny Inspektor Pracy

/-podpisano elektronicznie/

NBP

Narodowy Bank Polski

Warszawa, 18 marca 2021 r.

DP-IV-MJ-024-86/21

Pani

Agnieszka Kaczmarek

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowna Pani

W nawiązaniu do pisma z dnia 25 lutego 2021 r. (znak: SPS-WP.020.95.6.2020) dotyczącego *senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców*, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

[Podpis]
Z poważaniem

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. *SPS-WP.020.95.12.2020*

Data wpływu *19.03.2021r.*

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

Warszawa, 19 marca 2021 r.

WPL.278.2021.PD

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii

Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. *SPS-WP.020.95.14.2020*

Data wpływu *24.03.2021*

Szanowny Panie Ministrze

działając na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców¹, w odpowiedzi na pismo z 25 lutego 2021 r. znak: SPS-WP.020.95.6.2020 zawierające prośbę o przedstawienie opinii do senackiego projektu *ustawy o zmianie ustawy – Prawo przedsiębiorców* (dalej: Projekt) proszę przyjąć poniższe uwagi.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o Rzeczniku MŚP stoi on na straży praw mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, w szczególności poszanowania zasady wolności działalności gospodarczej, pogłębiania zaufania przedsiębiorców do władzy publicznej, bezstronności i równego traktowania, zrównoważonego rozwoju oraz zasady uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów przedsiębiorców.

Projekt w art. 1 przewiduje dodanie nowego art. 18a do ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców², który wprowadzać ma instytucję tzw. prawa do wypoczynku. Miałoby ono przysługiwać przedsiębiorcom, będącym osobami fizycznymi, niezatrudniającymi pracowników, którzy wykonują działalność gospodarczą w sposób ciągły przez okres przekraczający 6 miesięcy. Z rozwiązania tego nie mogliby jednak skorzystać przedsiębiorcy, których przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej z 6 miesięcy

¹ Dz. U. z 2018 r. poz. 648, dalej: „ustawa o Rzeczniku MŚP”.

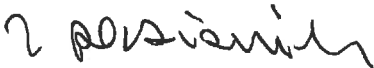
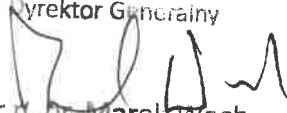
² T.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 162, dalej: „Prawo przedsiębiorców”.

poprzedzających miesiąc zgłoszenia chęci skorzystania z tego prawa przekroczył kwotę 60 000 zł oraz przedsiębiorcy (lub ich domownicy), którzy spełniają warunki do podlegania ubezpieczeniom społecznym rolników. Istota prawa do wypoczynku polegałaby na możliwości opłacenia przez przedsiębiorcę (w jednym wybranym przez siebie miesiącu w danym roku kalendarzowym) składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne w wysokości obniżonej o 50%. Pozostała część składek byłaby sfinansowana z budżetu państwa. Ustawa miałaby wejść w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia (art. 2 Projektu).

Konfrontując rozwiązania przewidziane przez Projekt z dyspozycją art. 1 ustawy o Rzeczniku MŚP, wskazać należy, że Projekt nie narusza praw oraz słuszych interesów przedsiębiorców. Wobec powyższego Rzecznik MŚP nie zgłasza do niego uwag. Warto jednak zwrócić uwagę, że rozwiązania, jakie on przewiduje, nie wydają się mieć charakteru kompleksowego, a jedynie doraźny i sprowadzają się do przyznania określonej kategorii mikroprzedsiębiorców kolejnej ulgi w regulowaniu zobowiązań wynikających z ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych³. W tym zakresie bardziej adekwatnym rozwiązaniem wydają się postulaty Rzecznika MŚP w zakresie reformy systemu ubezpieczeń przedstawione w ramach tzw. Dziesiątki Rzecznika MŚP, w tym postulat „dobrowolnego ZUS” (szczegóły w załączniku).

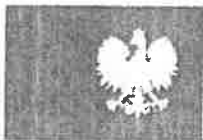
Wobec powyższego zwracam się z uprzejmą prośbą o uwzględnienie powyższych uwag i zainicjowanie stosownych działań legislacyjnych.

ul. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
Dyrektor Generalny

Dr. M. Dr. Marek Woch

Załączniki:

1/ List z 9 listopada 2020 r.

³ T.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 266.

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

UR 12.2020. KR

Warszawa, 9 listopada 2020 r.

Pan

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3

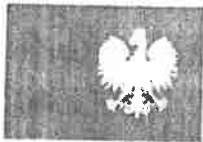
00-583 Warszawa

Szanowny Panie Premierze

jako Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców w porozumieniu z reprezentantami 205 organizacji zrzeszających polskich przedsiębiorców, zwracam się do Pana Premiera z prośbą o poparcie oraz wdrożenie dziesięciu propozycji zmian systemowych. Propozycje te wedle naszej wiedzy, popartej wieloletnim doświadczeniem prowadzenia działalności gospodarczej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, przyczynią się do poprawy otoczenia prawno-gospodarczego w naszym kraju.

Jest to szczególnie istotne w obliczu aktualnej sytuacji, związanej z pandemią COVID-19, gdy gospodarka poniosła ogromne straty wskutek ograniczania działalności branż oraz zmniejszonego popytu na usługi. Nasze propozycje mogłyby zostać włączone do pakietu ustaw tzw. Tarczy Prawnej, przygotowywanej aktualnie przez Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii zgodnie z zapowiedziami Pana Wicepremiera Jarosława Gowina.

Dzięki wejściu w życie wspomnianych postulatów przedsiębiorcy uzyskaliby większe poczucie bezpieczeństwa przy prowadzeniu swojego biznesu, dostając szanse na lepszy rozwój z korzyścią dla państwa. Większość naszych propozycji nie niesie za sobą konieczności zwiększenia wydatków państwa. Urzeczywistniają jednak zasadę pewności prawa i zaufania przedsiębiorców do państwa. Są one także stosunkowo łatwe do wprowadzenia, gdyż nie

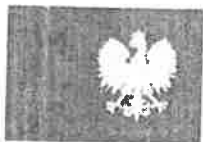
Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

wymagają np. zmian w prawie unijnym. Zważywszy na powyższe argumenty, apelujemy o pozytywne odniesienie się do naszego apelu i popieranie zaproponowanych zmian na etapie prac rządowych.

Tym samym w załączeniu przekazuję listy poparcia od 205 organizacji zrzeszonych w Radzie Przedsiębiorców przy Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Wspominane propozycje to:

- 1) Reforma ZUS dla przedsiębiorców - wykreślenie z ustawy "Mały ZUS Plus" limitu przychodowego nie wyższego niż 120 tys. zł oraz alternatywnie wprowadzenie dobrowolnego ZUS na wzór niemiecki albo małego ZUS dla przedsiębiorców na wzór ubezpieczenia rolników w KRUS
- 2) Regionalizacja płacy minimalnej, która miałaby stanowić 50% średniego wynagrodzenia w danym powiecie
- 3) Wprowadzenie zakazu nakładania przez ustawodawcę nowych obowiązków biurokratycznych dla mikroprzedsiębiorców oraz redukcja obecnie istniejących
- 4) Wprowadzenie zasady obowiązywania minimum 6-miesięcznego *vacatio legis* dla zmian prawa gospodarczego, nakładających obowiązki dla przedsiębiorców
- 5) Rozliczanie się ryczałtem od przychodów bez ograniczeń wraz z dostosowaniem stawek do możliwości w poszczególnych branżach
- 6) Uniemożliwienie zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego poprzez wszczynanie postępowania z kodeksu karno-skarbowego
- 7) Powołanie Rady odwoławczej przy Ministrze Finansów z udziałem przedstawicieli samorządów zawodowych oraz urzędów
- 8) Wprowadzenie realnej odpowiedzialności dyscyplinarnej i majątkowej urzędników
- 9) Ograniczenie praktyki nadużywania tymczasowych aresztowań dla przedsiębiorców

Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców

10) Skrócenie czasu oczekiwania na wyrok sądu w sprawach gospodarczych, poprzez stosowania się do 6 miesięcznego terminu na załatwienie sprawy.

Z
RZECZNIK
MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW
Adam Abramowicz
Adam Abramowicz

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców